

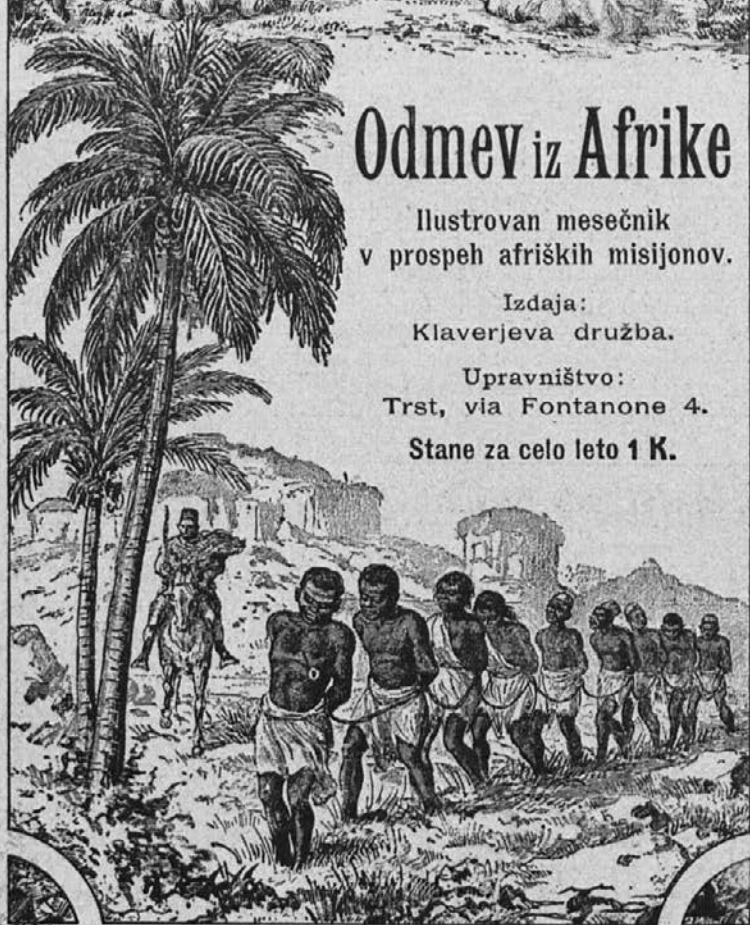
Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva družba.

Upravništvo:
Trst, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v pro-
speh afriških misijonov in
v oproščenje zamorskih sužnjev. Stane za celo leto 1 K.
Naroča se pod naslovom: Družba sv. Petra Klaverja, Trst,
via Fontanone 4. — Oddajalnica družbe sv. Klaverja:

Ljubljana, Frančiškanska ul. 8. I. nadstr.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se
sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe,
gospoj profici M. Tereziji Ledóchowski, **Rim**, via dell' Olmata, 16.

Vsebina številke mesca rožnika.

Ustanovitev in napredek postaje Marija na jezeru v Urundi.
(Beli oče van der Burgt). — Češčenje sv. Antona na Zlatem
obrežju. — Izkaz darov, razdeljenih kot miloščina misijonom
po družbi sv. Petra Klaverja leta 1906. — K izkazu razdelitve
denarja za misijone v letu 1906. — Popolni odpustki za ude
Klaverjeve družbe v mescu rožniku — Slika: Glavno mesto
poglavarja Muhini (Misijon Marija na jezeru.)

Predprave in pooblastitve za duhovnike.

Da bi se tudi duhovščina v vedno večjem številu dejanski
udeleževala Klaverjevega podjetja, je prosila glavna voditeljica Klaver-
jeve družbe za vse duhovnike, ki so udje te družbe, pri Nj. svetosti
papežu Piju X. sledečih predprav in pooblastitev in jih je po pro-
pagandinem posredovanju tudi dobila:

1. Vsak duhovnik, ki je ud Klaverjeve družbe, ima trikrat
na teden osebno altarno predpravico;
2. pooblastitev, vernikom ob smrtni uri podeliti popolen od-
pustek po obrazcu, splošno predpisanem od papeža Benedikta XIV.;
3. s papeževimi odpustki blagoslavljeni rožne vence, križce,
razpela, svetinje in manjše kipe in rožne vence blagoslavljeni z
Brigitinimi odpustki.

Propagandino pismo z dne 23. majnika 1905.

Klaverjeva družba za afriške misijone!

Ako vabi koga sree, da bi žrtvoval svoje
življenje iz ljubezni do najbolj zapuščenih ljudij v
Afriki, in da bi pomagal vse svoje žive dni afriškim
misijonarjem in misijonskim sestram, opozarjamo
ga na Klaverjevo družbo. Kaj je to — bote vprašali?
To je od apostolskega sedeža potrjena ženska družba
v pomoč afriškim misijonom. Ima že dva novicijata,
enega v Rimu, drugega pri Mariji Sorg blizu Solno-
grada. Sprejemajo se jako vestno vzgojene gospice,
posebno one, ki znajo več jezikov. Tiskan pouk o
pogojih za vsprejem je vedno na razpolago. Kdor
želi biti vsprejet, naj se blagohotno obrne do

Grofica Marije Terezije Ledóchowske

Rim, via dell' Olmata 16.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev,
prosi za nje in za naše podjelje!

Odmev iz Afrike

Blagoslovljen po Piju X.

Upravništvo: TRST, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden
vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo
za žive in mrtve ude.

Ustanovitev in napredek postaje Marija na jezeru v Urundi.

(Beli oče van der Burgt.)

(Konec).

Toliko o našem dušoskrbju. Dovolite, da pristavim še nekoliko o našem gmotnem delovanju. Tudi v tem oziru je sprememba v Kaningi jako velika, za telesno oko še bolj vidna, ko dušna sprememba. Naše žito, naša pšenica, naš krompir, to je vredno, da se pogleda. Krompirja in žita ni treba sejati, zaseje se samo. Najdrobnejši krompirček, ako ostane v zemlji, požene čez dva ali tri mesece, in rodi čez trideset debelih krompirjev. Sadnega drevja smo tudi že nasadili, mango, papago, jablane, hruške itd., nasadili smo tudi drugega koristnega in lepoticnega drevja, evkaliptov, akacij itd. Od postaje vodijo štirje orjaški drevoredi, na jug in sever, na vshod in zahod. Odmejili smo tudi že zemljišče, ki ga nameravamo kupiti od kralja, 131 ha rodovitne zemlje. Za sedaj prebivamo v slamnati koči. Naša velika nova hiša je že pod streho. Sedaj jo ometavajo od zunaj. Da bote vsaj nekoliko umeli, koliko truda in posla smo imeli z njo, pomislite, kaj se to pravi, da smo od rožnika do grudna 200.000 opek sami napravili, ožgali in vzdali. Drevesnih debel smo porabili 153, pripeljali so nam

jih zamorci zastonj. Deže'ni poglavarji in vzlasti princ Muhini so nam dosti pripomogli. Prizadevamo si, da ostanemo v vedni prijaznosti s poglavarji in domačini.

Že zadnjič sem govoril o vidni pomoči Matere božje. Tudi v telesnih potrebah nam kaže nebeška Mati svoje varstvo in naklonjenost. Ni li to pravi čudež, da nas pri zidanju kljub tako prirobnemu orodju ni zadela niti ena nezgoda? Res so se nam odri podrli, jaz sam sem padel raz zida in sem bil pri tem v smrtni nevarnosti. Nekega dne je enemu delavcu padla na glavo opeka iz višine pet metrov, pa ga le neznatno poškodovala. Globoka ilovnata jama, iz katere smo dobivali ilovico za opeko, se nam je tudi podsula, toda niti eden teh malih zamorčkov, ki so kopali v nji, ni bil poškodovan. — Postavili smo si ilovnato streho, ki se tu imenuje »tembe«. Groza me je bilo, ko sem gledal mlade dečke in deklice, med njimi celo petletne otroke, vseh skupaj nad 100, kako so plezali po lestvici v višino, pa niti enemu se ni pripetila najmanjša nezgoda. — To je vendar čudovito! Eden naših kristjanov si je postavil leseno kočo, in nekaj otrok mu je pri tem delu pomagalo. In glejte! Tu se je zgodila nesreča, da si je en mali zamorček zlomil roko, toda pri zidanju cerkve v čast Mariji, pri kateri je delalo na tisoče delavcev, se ni zgodila nikaka nesreča.

Koncem avgusta se tu prične deževna doba. Naše zidovje je bilo takrat komaj do polovice nad zemljo, in še le 10. grudna se nam je posrečilo, da smo poslopje spravili z največjim naporom pod streho. Deževalo je tako silno, da so se naši ljudje po pravici bali za pridelke. Poslopju pa vsi nalivi niso nič škodovali. Naše stanovanje je popolnoma suho. Strašen naliv smo imeli tudi na dan sv. Cecilije, ki jo prav posebno častimo. Bali smo se, da bo ta naliv škodoval naši zgradbi, ki tedaj še ni imela strehe. Potožil sem to svojo bojazen svetnici, češ, ravno danes, ko jo prav posebno častimo, ravno danes vse kaže, da bo naliv uničil ves naš trud. A glej! Med vso osmino praznikovo smo imeli krasno vreme, da se je vse prav kmalu posušilo, ne da bi bila imela stavba kaj škode. Da, tisti naliv nam je celo koristil, ker v jami se je nabralo toliko vode, da smo bili za dolgo preskrbljeni z njo, in izdelovanje opeke je šlo še hitreje izpod rok, ker smo imeli 50 delavcev več, ki so pred nalivom morali nositi vodo od četrte ure oddaljenega studenca.

Ne vem, kdaj bi končal svoje pripovedovanje, ko bi hotel povedati vse podrobnosti, kako nam je pomagala sv. Devica Marija. Naklonjenost Marijina nam je porok, da se bo naš misijon, najmlajši v Urundi, srečno razvijal. Dne 16. julija je minulo ravno 10 let, odkar sem prišel kot prvi misijonar v Urundo. Takrat Evropejci še niso čisto nič vedeli o tej deželi, danes imamo pa že 4 misijonske postaje, namreč: Mugera, Mujaga, Buhonga in Marija na Jezeru. Kakšna izprememba v tako

kratkem času! Kako zelo moramo biti hvaležni svojemu nebeškemu Učeniku!

Upam, milostljiva gospa grofica, da se vsaj malo zanimate za te vrstice. Saj vendar ljubite naše zamorce, posebno pa še naše ljube zamorske otročičke. Moja navada ni, da bi v misijonkih pismih beračil. Vse to prepuščam svojim častitim predstojnikom in pa božji previdnosti. Zadošča mi, da vem, da ljubi Bog in sveta Devica Marija hočeta sprejeti naše delo, in potem bo že ljubi Bog, kakor pravi apostolski vikar msgr. Gerbain »vodo napeljal na mlin«.

Vendar pa hočem narediti danes izjemo, posebno še, ker

Prestolnica poglavarja Muhini-ja.

(Misijon „Marija na Jezeru“).

nam bo Vaša družba gotovo mogla preskrbeti to, česar prosim. Ta naša ljuba mladina, ki nam je pri svojih slabih silah vendar toliko pomagala in na katero stavimo svoje upanje, teka še popolnoma gola okrog. Od jutra do večera, vedno in povsod čujemo njih prošnje: »Ngabire! Akahuzu!« (»Daj nam obleke! Daj nam košček obleke!«) Ravno ko to pišem, stoji v moji sobi krog mene 20—30 takih otročičev; vsi zamazani od ilovice kričijo na vse grlo: »Akahuzu!« Tolažim jih rekoč: »Ljubi otročiči, ravno zdaj pišem visoki gospej v Ulaja (Evropa). Ta gospa ima male zamorčke zelo rada. Zato jo prosim, naj nam pošlje prav velik zaboj »utuhuzu«.

To, je moja prošnja, milostljiva gospa grofica, kajti naša shramba je prazna, nemogoče mi je ustreči prošnjam otročičev, čeprav svojo prošnjo dan na dan ponavljajo. Najprisrčnejša želja bi se mi izpolnila, ako bi mogel vsaj tistim otročičem, ki se najpridnejše učijo krščanskega nauka, dati kako oblačilce v darilo za pridnost. Čuden pojav sem zapazil povsod, kjer sem ustanovil kak misijon. Pred ustanovitvijo še mar ni bilo nobenemu otroku, da bi se oblačil; kakor hitro so pa jeli poslušati krščanski nauk, hoče biti vsak, tudi najmanjši oblečen. Ali ne kaže to, da se začenja v teh srcih vzbujati čut najlepše krščanske čednosti?

Ne želimo dragega blaga, ampak dobro nam je vse, tudi obnošeno. Pri nas se da vse porabiti. Če podarim takemu maličku pisan košček blaga, ki pri Vas nima vrednosti, je že ves srečen, saj ne zahteva mnogo.

V drugih pokrajinah se zamorci s silno težavo navadijo evropske noše (hlač in suknje). V Urundi je vse drugače. Že l. 1896. sem to opazil. Če kateri naših drobljančkov najde le navaden robec, takoj si naredi hlače. Čemur sem se pa posebno čudil, je to-le: eden naših sobratov v Kaningi je prejel iz Orleana cel zaboj dekliških jopic. Nikjer drugje male zamorce nečejo jopic; tu so jih pa sprejele z največjim veseljem! — Prosim Vas torej, podarite nam en zavoj stare obleke ali robcev, pa zelo stlačeno, po 32 kg, ker toliko nese en nosač. S takim darom mi omogočite, da storim prav všečno delo svojemu nebeškemu Učeniku in tako posnemam patrona Vaše častite družbe, ki je tudi zamorce oblačil.

Pismo mi je silno naraslo. Prosim Vas, milostljiva gospa grofica, oprostite! Pustil sem srcu, da je srce govorilo.

Pred vsem pa priporočam Vam in vsem častitim družbenikom naš misijon v prav pobožno molitev.

Češčenje sv. Antona na Zlatem obrežju.*

Ze pred 400 leti so postavili Portugalci, ki so imeeli takrat naselbine ob zlatem obrežju, sv. Antonu spomenik v neki po njem imenovani trdnjavi mesta Assim. Dogotovljena je bila leta 1515., a ravno v istem času nahajamo prve sledi nesrečne kupčije s sužnji, ki so jo še le pred kratkim zatrli.

Trdnjava sv. Antona, ki naj bi bila branik proti domačinom, pa tudi v slučaju vojske proti evropejskim vsiljencem, ki naj bi varovala trgovske hiše svojega okrožja, ta trdnjava je bila tudi — srce se krči povedati prežalostno resnico — temnica za neštivilne sužnje, ki so jih nalovili pri človeških lovih, in ki so tu medleli, dokler ni prišla ladja, ki jih je odvedla v Ameriko, kjer jih je čakala prihodnost polna trpljenja, revščine in gladu.

Še zdaj se pozna širok, vzvišen prostor, ki je služil baje deloma kot kapela, deloma je bil pa odločen za vjete sužnje. Mestni grad, ki se, hvala Bogu, ne rabi več v ta nečloveški namen, dandanes ni brez koristi: vladni uradniki, dalje upravitelji poštnih, brzovjavnih in civilnih uradov in njih pomočniki imajo tu v višjih nadstropjih svoja stanovanja in pa uradne sobe. V srednjem delu je cela množica celic za kaznjence in hudodelnike, spodaj je pa velikansk vodnjak, ki ga napaja deževnica.

Čeprav so tamošnji prebivalci že sto in sto let občevali z Evropejci, so še vendar ostali neznabogi, pogreznjeni v naj-ostudnejšo Fetiš-vero. Evropejci, ki so tja prihajali, so iskali pač le kupčijskega dobička, pri čemur jim je bilo pogansko brezverje le v hasek. Še le v našem času so preiskali to deželo plemenitejši podjetniki, ki niso iskali zlata, kavčuka, slonove kosti, ampak ki so ljubili in cenili duše ter ubogim zamorcem ponudili zlato prave vere.

Leta 1882. je prišel prvi katoliški misijonar, o. Michon, v Aksimo, da tamkaj ustanovi misijon. Deloval je ondi 15 mesecev med nepopisnimi žrtvami in naporu, tu ga pa smrt nekega sobrata primora, da pusti započeto delo ter prevzame osirovelo, pa imenitnejšo postajo v Elimi. Le od časa do časa je šel kak oče v Aksimo pogledat, kako kaj vspevajo mladike in sadike te mlade saditve. In vspevala je navzlic slabemu obdelovanju. Dobri ljudje so se zbirali ob nedeljah v hiši nekega občana in pod njegovim vodstvom, da so tako skupno Gospodov dan preživali, opravljajoč razne pobožne vaje. Nasproti Veslejancem, ki so s svojimi bogatimi sredstvi začeli snovati razne spletke, pridela si je mala, 65 članov broječa občina ime »rimsko-katoliška unija« (enota). Lahko si mislimo, kako srčno so želeli stalnega misijonarja. Pa pomanjkanje delavcev ni pustilo spraviti te bogate žetve, dokler ni leta 1902. pokojni blagi škof msgr. Albert na svojih pastirskih potovanjih sklenil, tamkaj ustanoviti postajo, čeravno se je zdelo to podjetje, po človeško soditi, nemogoče, ker je manjkalo moči in gmotnih sredstev. Takoj je tudi sklenil novo postajo izročiti varstvu sv. Antona, ki ga je vedno srčno častil, ki je bil pa menda že 400 let odločen za varuha tega kraja kot patron po njem imenovane trdnjave.

Za prvega tam stalnega misijonarja je bil odbran preč. oče Pflieger, doma iz Alzacije. A postaja sv. Antona v Aksimu

je še precej revno urejena. Kočica, zbita iz desk obrabljenih zabojev, velja za cerkev in šolo. O naj bi mogočni sveti varih pripomogel, da se kmalu pozida primerna cerkvena in potrebno stanovanje!

Izkaz dosežnih darov razdeljenih kot miloščina misijonom po družbi sv. Petra Klaverja leta 1906.

Po mnogem prizadevanju se je družbi omogočilo podati misijonskim družbam **214.199 K 96 v** podpore. Vsota se je razdelila, kakor sledi:

Beli očetje Lavigeriea	K	22.621·87
Očetje sv. Duha	»	17.800·32
Očetje Jezusove Družbe	»	25.969·19
Sinovi presv. Srca	»	4.529·22
Frančiškani	»	8.626·22
Kapucini	»	20.001·76
Benediktinci	»	4.791·63
Družba božje Besede	»	1.284·32
Palotinci	»	1.908·52
Oblati Marije brezmadežne	»	14.224·74
Oblati sv. Frančiška Sal.	»	13.980·71
Lionska misijonska družba	»	13.259·56
Lazaristi	»	14.716·24
Očetje brezmadežnega Srca Marijinega (Šeutovci)	»	3.024·89
Premonstratenci	»	2.759·14
Duhovniki Srca Jezusovega	»	2.182·73
Misijonska družba sv. Jožefa (Mill-Hill)	»	3.110·99
Trapisti	»	169·83
Trinitarci	»	1.210·06
Očetje od Montforta	»	2.441·98
Misijonarji n. l. G. de la Salette	»	373·65
» della Consolata	»	1.000·—
» svetnih duhovnikov	»	2.077·53
Kopti	»	25·—
Bele sestre	»	1.835·28
Frančiškanke Marijine misijonarice	»	1.134·64
Dominikanke	»	1.598·95
Sestre dragocene Krvi (Marianhill)	»	404·31
Pobožne matere zamorcev	»	1.103·59
Palotinke	»	973·82
Sestre naše ljube Gospe apostolov	»	1.384·23

Oblatinje sv. Frančiška Salezija . . . . . »	2.092·99
Sestre božje previdnosti . . . . . »	1.355·38
Sestre naše ljube Gospe iz Namura . . . . . »	1.003·41
Sestre sv. Križa . . . . . »	354—
Sestre sv. Jožefa iz Cluny . . . . . »	2.205·31
Avguštinke . . . . . »	1.009·57
Frančiškanke iz Calais . . . . . »	532·50
Filles de la Sagesse (Montfort) . . . . . »	1.251·22
Sestre sv. Družine . . . . . »	709·95
Razne afriške družbe . . . . . »	59·46
Sv. kongregacija de Propaganda fide . . . . . »	62·10
Splošni stroški za misijone . . . . . »	13.039·15

K 214.199 96

K izkazu razdelitve denarja za misijone v letu 1906.

Denarne svote, ki so se v preteklem letu 1906. porazdelile med razne v Afriki delujoče misijonske družbe, znašajo **214.199 K 96 v**, torej za okoli 75.825 K več nego v prejšnjem letu. Zategadelj se iz globočine svojega srca zahvaljujemo vsemogočnemu Bogu, izviru vsega dobrega in voditelju naših src. Vsem čitateljem »Odmeva« in sploh vsem misijonskim prijateljem, katerih darovi in žrtve so pripomogle do tako visoke svote, pa kličemo prav prisrčen: Bog povrni! Naš klic naj doni po Avstriji in Nemčiji, po Švici in Italiji, po Francoskem in Portugalskem, po Poljskem in po celi Rusiji do mongolske meje, naj bi dospel v Azijo in Ameriko; kajti v vseh teh delih sveta in deželah, kjer je razširjen naš dosedaj v sedmerih jezikih izdajani »Odmev«, so se združili soudje najrazličnejših narodov v tekmovanju krščanske ljubezni, da bi pomagali svojim najubožnejšim bratom in sestram v Afriki.

Seveda glavni vzrok, da so letošnji dohodki za **75.825 K** večji od lanskih, je ravno sočutje, katero je vzbudila v srcih naših čitateljev grozna, v Vshodni Afriki vladajoča lakota; kajti **74.801 K 24 v** se je moglo poslati v Afriko le v ta namen, da bi se pripomoglo revežem v silni lakoti.

Bo li previdnost božja privolila, da se bomo tudi prihodnje leto tolažili in veselili, da svote nabranega denarja niso manjše od skupne svote prejšnjega leta?

Pripustimo nji to!

Toplo ji to priporočamo. Od naše strani pa hočemo s podvojeno gorečnostjo uporabljati vsa že poizkušena sredstva, da bi se čedalje bolj poznavalo in zanimalo za katoliško mi-

sijonsko delovanje v Afriki. Z božjo pomočjo se že mnogo dela. Ali koliko bi se lahko še storilo!

Še v mnogo več jezikih ko dosedaj bi se moral izdati naš »Odmev«, v vseh deželah naj bi se ustanovile družbene podružnice, v vsakem mestu, v vsakem mestecu naj bi imela družba svojega pooblaščenca ali pooblaščenko. Čitatelji, posebno pa čitateljice, prispevajte, prispevajte k temu, bodisi z molitvijo, bodisi z žrtvovanjem ali pa zlasti, če ste za to poklicane, s tem, da se osebno temu posvetite.

Koliko neporabljenih sil je, ki ležijo še zakopane, koliko dremajočih talentov bi se dalo uporabiti! Čaka — se ustavlja — odlaša za nevem kdaj, in večkrat pride potem smrt, luč življenja ugasne, in s praznimi rokami stopi uboga duša v večnost . . .

Bog nas obvaruj take nesreče!

Kdor pa misijone podpira ali še celo v njihovo službo vstopi, tega ne bo zadela tako žalostna usoda, marveč zaklad, ktere ga si je nabral v tem življenju, spremil ga bo v drugo.

* * *

Kdor reši eno dušo, pravi sv. Avguštin, je svoji lastni duši odločil nebeško kraljestvo.

Marija Terezija Ledóchowska,
glavna voditeljica družbe sv. Petra Klaverja.

Popolni odpustki za ude Klaverjeve družbe v mesecu rožniku:

Dne 11. rožnika, na praznik sv. apostola Barnaba.

Dne 29. rožnika, na praznik sv. apostolov Petra in Pavla.

Pogoji: Vreden sprejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. — Odgovoren urednik: Anton Slamič.
Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Od 1. do 31. sušca 1907.

Za afriške misijone: Franc Miglič 2 K, po Ceciliji Wurzer 13 K, M. Jančar 1 K, Peter Trebec 2 K, Neža Fernuš 2 K, preč. g. župnik Dernovšek 2 K, K. Romich 1 K, preč. g. Karl Čigon 1 K, nabral K. Leban 8 K 30 v, J. Jenčič 9 K, preč. g. Ivan Šanda 1 K, Marko Kozelj 20 v, preč. g. Karl Čigon (za uboge cerkve) 80 v, Ivana Pršin za male zamorske otroke 7 K, po preč. g. Tull 2 K 20 v.

Za sv. maše: Janez Jenčič 4 K, Peter Pečolar 2 K, Gabriela Göstl 2 K, J. Barl 2 K.

Za lakoto: Preč. g. župnik Dernovšek 2 K, N. Grimšicar 3 K 40 v, Franc Borc nabral 49 K, Jedert Angela Zupan nabrala 16 K 30 v, po M. Brenčič 30 v, preč. g. župnik Bernich 3 K, M. Šarec 2 K, M. Šuman nabrala 5 K 44 v, po Ani Sernak 30 K.

Za stradajoče v Afriki: Štefan Jagodič 1 K, Jesenko Anton 1 K, Šnidar Antonija 1 K, Jakomin Marija 1 K, Geč Irza 60 v, Bahovec Josefina 1 K, Suhadolc Marjana 60 v, Kristanc Marija 1 K, Drobec Jožef 2 K, Hribar Marjana 20 v, Vogrinc Jaka 30 v, Hrastnik Andrej 40 v, Padarčič Jožef 40 v, Cijan Marija 1 K, Lesnikar Johan 1 K, Luin Jožefa 60 v, Tkalec Avgust 60 v, Bahar Apolonija 4 K.

Za odkup suznjev in poganskih otrok: Marija Rozman za krščenca Marijo Rozman 24 K, po preč. g. superiorju Javšovec od neke dobrotnice za zamorsko deklico, ki se ji naj da pri sv. krstu ime **Franciška**, 24 K, Anton Jamnik za dva zamorska otroka, da se krstita na imeni **Anton Eremit in Jožefa** 59 K.

Za gobavce: Preč. g. župnik Dernovšek 1 K.

Za vzdrževanje katehistov: Preč. g. župnik in duh. svet. Baltazar Bartol 10 K.

Za kruh sv. Antona v Afriki: po M. Brenčič 2 K 30 v, Janez Žnidaršič 1 K 48 v, po Kupčič od raznih darovalcev 4 K, M. Pirkec 10 K, M. Kot 2 K 20 v, po M. Zibret od Neže Marovt 2 K, Liža Marovt 1 K, M. Rozman nabrala 78 v, Marija Gustincich 4 K, N. Grimšicar 1 K, Jedert Angela Zupan 3 K.

Za vinar sv. Petra Klaverja: po Mariji Brenčič 12 K 11 v, po Jan. Žnidaršič 11 K 10 v, vlč. kaplan Karl Čigon 80 v, po Petru Pečolar 5 K 40 v, Ivana Barl 11 K.

Za družbo sv. Petra Klaverja: Ana Sernak 10 K. Prispevki podpornikov: Preč. g. Franc Premru 2 K, M. Rebeč 2 K, J. Živec 2 K, K. Čehovin 2 K, preč. g. Ignac Žust 2 K, T. Vodopivec 8 K, preč. g. Janez Smrekar 4 K, preč. g. župnik Bogolin 9 K, preč. g. župnik Režek 4 K, preč. g. J. Podlipnik 2 K, preč. g. B. Kovič 3 K, preč. g. Marzidovšek 2 K, preč. g. Anton Medved 2 K, Marija Medved 2 K, Marija Škruba 2 K, Marija Rijavec 2 K, Mana Štirn 2 K, J. Pršin 2 K, preč. g. Čuk 9 K.

Skupna svota 454 K 8r v.

Kako naj podpiramo misijone?

Kruh sv. Antona. Klaverjeva družba bi rada pomagala največjim revežem v Afriki. Uvedla je zato kruh sv. Antona. To se napravi tako-le: ako je kdo v zadregi, naj obljubi sv. Antonu Pad. kak primeren dar za uboge zamorce. Ako ga bo sv. Anton uslišal in mu pomagal, naj se dar doloži Klaverjevi družbi.

Častilci sv. Petra Klaverja

posebno manj premožni,
pristopite vsi

k „vinarju sv. Petra Klaverja za Afriko“.

Ne milijoni bogatinov, temveč vinarji revežev
vzdržujejo misijone.

Mesečni prispevek : 5 vinarjev.

Vsak ud sprejme lepo podobico in blagoslovljeno svetinjico sv. Petra Klaverja.

Kdor pridobi 20 udov, nabira mesečne prispevke in jih pošilja družbi sv. Petra Klaverja, je imenovan (a) za

== nabiralca (nabiralko). ==

Nabiralci morejo zadobiti vse odpustke, podeljene družbi sv. Petra Klaverja. Udje sploh so deležni svetih maš, oziroma sv. obhajil in molitev po tej družbi podpiranih misijonarjev, misijonskih sester, kakor tudi pokristjanjenih zamorcev.

Natančneje se poizve v posebnih pravilih, ki se dobivajo od družbe sv. Petra Klaverja, Trst, Via Fontanone 4, in Ljubljana, Franciškanske ul. 8.